

שפטות הינה עם בני ישראל رب ועצום ממנה. גם כאן, שפטות הינה עם יצא ממצרים. ולא הוציא אותם אחר, אלא הוא מעצמו יצא, ומשים בכך תחול להרעה להם. הינה כסחה את עין הארץ. יש אומרים, סיחון ועוג שישראל הרגו אותם, שהיינו עין הארץ. אלא כשהבביה הקדוש ברוך הוא ארבה על ארץ מצרים, כתוב ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ, למה? משום שככל מכם פוי וקוסמי העולם לא יכלו לעשות כשבים, אלא רק דבר אחד בדרישה אחת בזמן אחד, ועם זה הביא ערוב מבלבול מפה מינים מבלבלים אלו באלו, עד שלא יכלו כל מכם וקוסמים לעמוד, וזהו ויכס את עין כל הארץ, וכןו כתוב ויכס את עין הארץ, וכך הוא וזאת.

אמר רבבי אבא, בלק ובלעם לא היו בעולם מכם פים וקדומים במוותם. (כלום), חילו וכחיו היה בפיו ועינו. בלק, חילו וכחיו היה במעשה ידים. וזה ציריך את זה, שהרי כל סוג הכתבים של העולם, בפה ובמעשה הוא, ובhem פלויים. לבלעם היה לשון ולא ידיים, לבלק היה ידיים ולא לשון.

הלו החרברים עד שהגיעו לשדה אמרת, והشمש היה חזקה מאד. ראי את אותו בית השדה ביפוי העשבים, ומם יוצאים לכל צד ועאי השדה ובפים. ישבו שם. אמר רבבי אלעזר, כמה נאה מקום זה לנוות בו.

עד שישבי הרי נחש גדול בא בחוץ השמש ועבר לפניהם. אמר לו רבבי אלעזר, נחש נחש, סטה לך מדרךך, שהרי שב אותו איש תב ההוא גברא ואתנחים על מה דעתך, ולא יוסיף למעבד ההוא מלה.

דא יכולת להו. דכתיב, (שמות א) הינה עם בני ישראל רב ועצום ממנה. אור השתא דכתיב, הינה עם יצא ממצרים ולא אפיק לון אחר, אלא אליו איהו מגרמיה נפק. ובגין לכך תיכול לא באשא לון.

הינה כסחה את עין הארץ, אית דאמרי סיחון ועוג דקטלי (דקטלי) לון ישראל, דהו עינא דארעה. אלא כד איתי קדשא בריך הוא ארבה על ארעה מצרים. כתיב, (שמות ז) ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ. אמר, בגין דכל חרשין וקסמין דעלמא לא יכלין למעבד חרשין אלא מלה חדא בדרגא חדא, בזמנא חדא. ועמא דא איתי ערוב מבולבל מפה זניין מבולבלין אלין באلين, עד דלא יכלו כל חרשין וקסמין למייקם. וזה הוא ויכס את עין כל הארץ. והכא כתיב, ויכס את עין הארץ וחייב הוא ורקאי.

אמר ר' אבא בלק ובלעם לא היה בעלם מא חרשין וקסמין כוותייהו (כלום) חיליה ותוקפיה היה בפומיה ועיניה. בלק חיליה ותוקפיה היה בעובדא הדין. וזה איצטראיך לדא, דהא כל זני חרשין דעלמא בפומה ועובדא הוא, ובחו תלין. בלועם היה ליה לישן ולא ידין, בלק היה ליה ידין ולא לישן. אזלו חביבה עד דמטו חד בי חקל ושם שא היה פקייף לחדר. חמו היה בי חקל בשפירו דעשביין ומיין נפקין לכל סטר ויאלני חקל לא סגיאין, יתבו תפין. אמר רבבי אלעזר, כמה יאות אחר דא לניחא ביה.

ארהו יתרבי, הוא חוויא רברבא אתה בותוקפא דשם שא וاعتבר קמיהו. אמר ליה רבבי אלעזר, חוויא חוויא, סטי לך מאורחך, דהא תב ההוא גברא ואתנחים על מה דעתך, ולא יוסיף למעבד ההוא מלה.